

1889-04-26

AFSENDER

Laurits Tuxen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Paris

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Glyptotekets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Tuxen er tilbage i Paris efter sin rejse til Orienten. Han fortæller, at han aldrig nåede til Palæstina, men blev 'hængende' i Ægypten. Dette havde dog været en stor oplevelse, især på grund af lyset.

TRANSSKRIFTION

69 B^{vard} St Jacques

Kjære Hr. Jacobsen,

Skjøndt jeg haaber i en nær Fremtid at træffe Dem her i Paris, vil jeg dog nu ved min Tilbagekomst fra Orienten gjøre Rede for min lange Taushed overfor Dem

Sagen er den, at jeg sletikke naaede til Palæstina denne Gang, jeg blev rentud hængende i Ægypten, som gav mig mere end nok at bestille for det noget begrænsede Ophold udenfor Europa, jeg denegang kunde tillade mig.

Som De maaske ved har jeg maattet forpligte mig til at holde mig rede til en Englandsfart i Majmaaned, og Klimaet i Palæstina er ikke ret muligt før med Begyndelsen af April, med andre Ord, jeg vilde ikke kunne have havt Tid til at fuldføre et Billede dér.

Mit Ophold i Ægypten har derimod været mig til overordentlig stor Fornøjelse. Er man ikke Maler før maa man da blive det dér. Et saadant Lys, Farve og Liv gjør man sig intet Begreb om, og kunde man blot faae de Mennesker til at staa Model, vilde der være de herligste Ting at Gjøre. Det hele har draget

mig i allerhøjeste Grad, og det skulde meget undre mig om det blev min sidste Rejse dertil. Tildels af praktiske Grunde er det mest det landskabelige, som jeg har givet mig af med. Mit væsentligste Arbejde derfra strejfer ind paa en Genre som jeg vilde kalde "det bibelske Analog-Maleri". Man ser nemlig hvert Øjeblik Scener dernede, hvor man vilkaarligt siger "saadan maa det have set ud". Man mindes bestandig Skildringerne fra det gamle og ny Testamente ved at se Livet røre sig, og man har en bestemt Følelse af at det ikke væsentligt har forandret sig i de sidste Par Tusinde Aar.

Jeg ser mig ikke i Stand til at bedømme hvad Værdi det har, som jeg har malet dernede, for jeg ser det i andre Omgivelser, og jeg venter med Utaalmodighed mine Sager[s] Ankomst; men jeg har i hvert Fald faaet Øjnene op for meget som jeg ikke før har set, og ved min Tilbagekomst til mit Atelier fandt jeg mine tidligere Studier og Malerier bedrøveligt sorte ,

tunge og triste.

Min Hustru og jeg sende de venligste Hilsener til Dem og Deres Frue, og i
Haab om snart at se Dem her er jeg

Deres hengivne

L. Tuxen

malet tænkte, for jeg det i andre
Omgivelser, og jeg ventte med Utaalmodig-
hed mine Sager Ankomst; men jeg har
i hvert Fald faaet Gjenne af for meget
som jeg ikke for har det, og ved min
Tilbagekomst til mit Udeliv fandt jeg
mine tidligere Studier og Malerier bedrove
lige sorte, hvide og brisle.

Min Hustru og jeg sendte de værdifulde
Hilsener til Dem og Deres Fæder, og
i Haab om snart at se Dem her
er jeg Deres hengivne
Hustru.

67 B ^{vers} St. Jacques d. 26. 4. 89.

Kjære Hr. Jacobsen,

Skjönt jeg haaber i en nær
Tid at træffe Dem her i Paris,
vil jeg dog nu ved min Tilbagekomst
fra Orienten gjøre Rede for min
lange Tausked over for Dem.

Sagen er den at jeg slet ikke
maadede til Talestina denne
gang; jeg blev ventlad hangende
ved Egypten, som gav mig mere
end nok at bestille for det meget
begrænsede Ophold udenfor Europa,
jeg demegang kunde tillade mig.

Som De maaske véd har jeg maattet
forpligte mig til at holde mig rede til
til en Englandefart i Majmaaned,
og Klæmact i Palæchina er ikke
så muligt for med Besyndelsen af
April, med andre Ord, jeg vilde
ikke kunne have haft Tid til at
fuldføre et Billede der.

Mit Ophold i Egypten har dimit
været mig til overværdig stor For-
nøjelse. Er man ikke Maler for
maa man da bliue det der. Et
saadant Lyg, Fæne og Liv gjør man
sig intet Begreb om, og kunde
man blot faa de Mennesker til at
seaa Model, vilde der være de herlige
Ting at gjøre. Det Hele har draget

mig i altskjellige Grad, og det skulde
meget andre mig om det blev min sidste
Rejse betiel. Tictels af praktiske Grunde
er det mest det landskabelige, som jeg
har givet mig af med. Mit væsentligste
Arbejde bestaae strøffer ind paa en Genre
som jeg vilde kalde „det bibelske
Analog-Maleri“. Man ser nemlig
hvert Øjeblik Scener dermed, hvor
man vilkaarligt siger, „saadan maa
det have set ud“. Man mindes bestaae
sig Skildringerne fra det gamle og nye
Testamente ved at se Luet røre
sig, og man har en bestemt Følelse af
at det ikke væsentligt har forandret
sig i de sidste Par Tusinde Aar.

Jeg er mig ikke i Stand til at besvare
me hvad Vendi det har, som jeg har